

Bölüm 3

Saatler henüz şafağın ilk ışıklarıyla aydınlanmamışken, 05.45'te çalar saatin tiz sesiyle uyandım. Bu, yıllardır süregelen bir ritüelin başlangıcıydı benim için. Gece ne kadar geç yatmış olursam olayım, bedenim bu saate kurulmuş bir saat gibi uyanırdı.

Yataktan kalkıp, özenle yatağımı düzelttim. Bu, çocukluğumdan kalma, adeta bir saplantıya dönüşmüş bir alışkanlıktı. Otel odalarında bile kendimi bu ritüeli gerçekleştirirken buluyordum. Ardından, hafif bir kahvaltı ve sabahın serinliğinde bir bisiklet turu. Yolumun üzerinde olan gazete bayisinden aldığım, birbirinden ilginç dergi ve gazetelerle eve dönüşüm. Bu rutin, yaklaşık bir buçuk saatimi alırdı. Bu alışkanlığımı, hayatımda "arkadaş" olarak tanımlayabileceğim birkaç kişi bilirdi. Zaten bunu bilecek fazla kişi de yoktu hayatımda arkadaşım olarak tanımlayabileceğim.

Arkadaşlarınız siz öldüğünüzde hakkınızda;

-“Çok titizdi, çok dakik bir insandı.” derler mi?

Benimkiler sanırım arkamdan bu şekilde konuşuyorlardı..

Gazete bayisindeki adam, her sabah yüzüme bakıp aynı bakışla bana seslenirdi;

---“Bu gece de zor geçti sanırım hanımefendi”

Bu cümleyi belki yüzlerce kez ondan duymuştum. Kendisi benimle ayaküstü sohbet etmeye bayılırdı. Ben;

—Evet, müşterilerim oldukça zorladılar" dedim.

Adam hayretler içinde bana bakarak ;

---"Kolay gelsin, sizin de işiniz zor" diye geveledi ama ben o zamana alacaklarımı alıp, parasını kendisine uzatıp, bisikletimle yola koyulmuştum bile.

İnsanlara kendi mesleğimi; özellikle de çevremdeki yabancılara, ne iş yaptığımı asla söylemiyordum çünkü o zaman bana iç dünyalarını açmaya çalışıyorlar ve dinlememi bekler gözlerle bakıyorlardı. Bende kafamdan uydurduğum çeşitli işleri onlara söylüyor ve sorduklarında ona göre cevap veriyordum. Bu evime girildikten sonra geliştirdiğim bir tutumdu. O zamanlar ve hala, zaman zaman büyük bir korku hissediyordum.

Gazete bayii beni geceleri çalışan dansçı bir kız olarak biliyordu. Uykusuz gözlerle ona baktığım zaman, çok dans ettiğimi ve çok yorulduğumu farz edip işimin zorlukları için bir şeyler geveliyordu ve ben onu dinler gözüküp teşekkür edip uzaklaşıyordum.

Böyle, böyle farklı kişilere "muhasibeci" , "öğretmen", "Son ütücü", "tezgahtar ", "temizlikçi" “cnc operatörü” bile olmuştum.

Hatta birkaç kişi, bana iş bile teklif etmişti ve iş teklif edenlerdeki üslup;

-“Siz burada harcanıyorsunuz, falancada süper bir iş var gelin görüşelim bizimle çalışın şeklinde idi ☺

Çok eğleniyordum ve bu oyundan keyf alıyordum, hayatıma heyecan katıyordu.

O sabah her zaman ki rutinimin sonunda evime ulaştığım vakit kapımın önünde bir zarf buldum. Zarfın üzerinde ismim yazılı idi. Çevremi kolaçan edip vakit kaybetmeden güvenliği arayıp “bu zarfın kim tarafından bırakıldığını” sordum. Güvenlik zarftan ve bırakan kişiden haberi olmadığını belirtti. Hemen kamera kayıtlarını izlemek istediğimi ve bu konuda derhal bilgi verilmesini talep ettim. Kayıtlarda sadece yemek siparişi için gelen bir motosikletliyi görebiliyordunuz.

Evimin kapısını usulca açıp içeriyi girdim. Etrafı sessizce kolaçan edip yalnız olduğumu netleştirip salonda bulunan masaya oturdum. Henüz zarfı açmamıştım ama eski korkularım birden bire depreşmişti....

Zarf önümde duruyordu. Yaklaşık 30 dakika kadar birbirimize baktık. İçinde sert bir cisim vardı. Hissedebiliyordunuz. Sonra zarfı usulca ama tedirgin bir hisle açtım.

Birçoğumuzun korkuları ve yaşadıkları, öyle ya da böyle benliğinde yer ediyor ve çoğu silinemeyen yaralar bırakıyordu. Bu tarz korkularda bana geçmişimden miras idi.

Zarfın içinden bir “kitap ayracı” çıktı.

Metal, sanırım paslanmaz çelikten, üzerinde adımın yazılı olduğu oldukça şık bir parça idi.

Uzun bir süre baktım, ne anlama geldiğini anlamamıştım ve bu beni rahatsız etmişti. İçerisinde ne bir not ne de kimin gönderdiğine ait bir belge vardı.. Paranoyakça davrandığımı düşünerek ayracı holdeki anahtarlık vazosunun içine bıraktım.

Zarf yüzünden işe geç kalmıştım ve saat 9’ da ki randevumun saatini asistanıma, yarım saate kadar ertelemesini söyledim. Asistanım olan Bayan Halley; yaklaşık 40 yaşlarında, daha 1 senelik kocasını çalışmadığı için evden atmış sonra da "çok seviyorum deyip evlenebilmek için yıllarca yanıp tutuştuğu" kocasını bir çırpıda boşamıştı. Onda kalan eşyalarını bile adama vermemiş, düğünde takılanlarla da kendine bir ev almış ama hala ailesinin yanında yaşayan, aileden miras şişmanlık takıntısı ve dip boyası gelmiş sarı saçları ile orta yaş bunalımlarını yaşayan bir kadındı.. Kendi içinde inanılmaz kıskançlıkları olan bir insandı. Halley’nin ciddi bir terapiye ihtiyaç duyduğunu görebiliyordunuz ama açıkçası kim olursa olsun hastalarım harici insanlara bulaşmak niyetinde değildim çünkü bir insanla aynı yerde çalışıyor iseniz sınırlarınızı iyi ayarlamanız gerekiyordu.

Saat 9 da ki randevuma 9:30 da başlamıştım. Yeni hastam olan Bay Lyon ciddi travmalar yaşamış hatta bu yüzden kendi bileklerini kesmiş ve bu yaptıklarından pişman olmuş 39 yaşında esmer tenli ve adına yakışır tarzda oldukça kıllı bir erkek di. Kollarındaki kıllar

kesikleri kapatabilecek kadar gürdü ve bu yüzden oldukça da şanslı sayılırdı çünkü yaptığı şey yüzünden pişmanlık duyduğunu ama geçmişinden bir türlü kurtulamadığı için bize başvurduğunu belirtmişti. Tedavi almak istemesinin bir diğer sebebi de; kendinden 17 yaş küçük sevgilisi ile sorun yaşaması idi. Kız 20 lı yaşlarda, saf ve adamı seviyordu. Bay Lyon ' da bulduğu şey, tecrübelerime göre babasına duyduğu öfkenin dışı vurumu idi. Bir süre sonra aralarındaki ilişki adamın eski sevgilisi yüzünden sorun yaşamaya başlamış, hatta şiddetli çatışmalara sebep olmuştu. Bay Lyon 'un eski sevgilisine fazlası ile düşkünlüğü vardı. Kadınla evlenmek çok istemiş ama sanırım ondaki rahatsızlığı kadının keşfetmiş olma durumu sebebi ile aralarındaki ilişki bitmişti. En büyük problemi yalan söylemesi idi. Daha ilk seansta hiç evlenmediğini, sonraki seanslarımızda da önceden başından bir evlilik geçirdiğini öğreniyordunuz. Bize eğitimimizde öğretilen en büyük kuramlardan biri de normalliği ve anormalliği hesaba katmadan, bilinçli faktörlerin yanında, bilinçaltı faktörlerin olduğunu ve kişi farkına varmadan onu etkilediği idi.

Bay Lyon taşrada büyümüş çok çocuklu bir ailenin en küçük üyesi idi. Çok küçük yaşta babası vefat etmiş ,Bir süre ağabeyleri evi geçindirmiş ama daha sonra onlarda dünyanın dört bir yanına evlenip dağılmışlar, bir dönem oldukça fakirlik çekmişler annesi ile,oda kendini kurtarabilmek için Almanya ' lı bir kız ile anlaşmalı bir evlilik yapmış, fakat gençlik yıllarında gerçekleşen bu kağıt üzerinde ki evlilik, onun karşı cinse kaygılar beslemesine , cinsel hayattaki yoksunluklarına ve ileride çarpık ilişkiler yaşamasına sebep olmuştu.Anlaşmalı evliliği, karşı tarafın verdiği sözleri tutmamasından dolayı, süresi gelmeden bozulunca , o da doğduğu yerde bir süre kalıp ,daha sonra büyük şehre yerleşme kararı almıştı.. Taşradan büyük şehre göç ettiğinde beraber olduğu kadınlarla cinsel ilişkilerinde sorunlar yaşamış, bazılarını dövmüş, bazılarını saplantılı bir şekilde sevmiş ama en önemlisi eski sevgilisinde aradığı tüm şeyleri bulduğunu düşündüğü için, onu, kendinin bile fark edemediği bir sekil de takıntı haline getirmişti.

Kendinden 17 yaş küçük olan genç sevgilisi bunu anladığı vakitte, her şeyi inkar edip, karşı tarafa farklı tutumlar sergilemeye ve ona hayatı zindan etmeye çalışmış, hatta ondan ayrılmaya çalışmış, ama kızın ağlayıp zırlamalarına dayanamayarak ilişkisine devam etmişti. Bu aşamada hepimizin başına gelebilecek durumlar söz konusu idi ama işin bir de anlatılmamış boyutu vardı. Bay Lyon aynı zamanda biseksüel idi, yani her iki cins ile ilişkileri vardı ve bunu olabildiğince saklamayı tercih ediyordu. Bir konuşmamızda erkeklerin kadınlardan daha duygusal olduklarını dile getirmişti. Konuşma şekli ve tutumu itibari ile ona

;— Karşı cinse, cinsel yönden ilgi duyuyor musunuz Bay Lyon?

Diye sorduğumda ilk başta inkâr etmiş, daha sonra da kabul etmişti, evet Bay Lyon un eşcinsel olan bir sevgilisi vardı ve bu onu, yeni genç sevgili ile çatışma haline sokuyordu. Bunu itiraf etmesi tam 12. seans sürmüştü. Düzenli olarak her 2 günde bir bana uğruyor hem sohbet eder hem de iç dünyasının karanlık odalarında açılmayı bekleyen kapılarından birinin anahtarını benimle paylaşırdı.

İyileşme belirtisi gösteren bir insandı ve mümkün oldukça katarsis yani özgür olarak konuşabilme ve kendisinin anlaşıldığını hissedebilme olgusu ile emin adımlarla iyiye gidiyordu. Bir konuşmamızda bana,

---“Benim yerime kendini koysan, kendinden yaşça küçük bir kızla neler yaşayabileceğini bir düşünsene? “ diye sormuştu.

Bende;

“Bu olgunun cinsler arası farklılık gösterdiğini ama his ve duyguların her iki cins içinde ortak noktaları olduğunu söylemişim.

Evet benimde kendimden yaşça küçük sevgililerim olmuştu ve ona bu hissin insanlarda endorfin hormonu salgılatığına, bunun da mutluluk verdiğini belirtmişim ama bu sözler bir doktorun sözleri idi.

Doğanın verdiği kanunları doğada uygulamaya kalkar ve bunlara isimler vermeye başlar isek Bay Lyon pedofili idi ama bu onun kendini mutlu hissetmek için yarattığı bir yoldu ve eksikliklerinin farkında olup, bunları anlamak ve yönetebilmek için benimle seanslara katılıyordu.

Bay Lyon un yanı sıra, hastalarımın arasında bu tarz eğilimler çok görülüyordu. İnsanlar genellikle mutsuz olduklarında iç benliklerindeki vahşi hayvanı çayıra salar gibi özgür bırakır, daha sonra da pişmanlıklar yaşayarak bize gelirlerdi.

Bizden beklentileri de çoğu zaman affedilme güdüsü olurdu. Ama bizim görevimiz bu değil, onların var olan iç benliklerinin, öz benliklerine doğru yol almalarını sağlamaktır.

Yoğun bir iş programım yoktu, mümkün oldukça kendime zaman ayırıp, işimle ilgili toplantı ve seminerlere katılıyordum.

Bay Lyon’u tedavi ettiğim süreçte yeni danışanlarla da seanslar düzenliyordum.

Yakın zamanda görüşmeler yaptığım danışanlarımdan Bayan Delaware yeni bir kişilikti, ilk defa görüşmeye geldiğinde bana hikâyesinden bahsetmek yerine, beni tanımak için bir sürü sorular sormuş, bunun da kendisinin bana olan güvenini sağlamak için olduğunu söylemişti. Hangi okul mezunuyum, niçin yurtdışında çalışmak yerine bu ülkeyi tercih ettiğim, özel hayatımla ilgili birçok soru... İkinci görüşmemizde kendisi ile ilgili sorularımı da geçiştirmeye çalışmıştı. Hastalarım bu tarz durumlarda keskin cevaplar veriyor ve başka bir analiste yönlendirmek zorunda olduğumu dile getiriyordum. Bayan Delaware içinde bu geçerli idi. Ben konuyu uzatmadan açıkça Bayan Delaware ‘ ye

—“Sanıyorum size yeterli gelmiyorum Bayan Delaware, dilerseniz sizi çok güvendiğim bir psikanalist arkadaşına yönlendirmek istiyorum. Bundan sonra ki seanslarınızı kendisi ile yapacaksınız”. Diye uygun bir dil ile açıklama yaparken.

—“Böyle bir şeye izin veremem, hem buna müşterim de izin veremez. Kesinlikle sizi istediğini ve sizinle bu görüşmeleri yapmak istediğini dile getirdi.” Diye sert bir cümle kurmuştu.

Keskin sözlere alışık bir yapım vardı ve idare etmesini bilirdim çünkü danışanlarım arasında kişilik bölünmesi yaşayanlar da mevcuttu ama bu sefer şaşırmıştım.

—“Bayan Delaware müşterinizle benim ne gibi bir alakam var bana açıklar mısınız?” diye sakin bir şekilde kendisine sorumu yönelttim.
Kendisi;

---“Müşterim çok özel bir kişilik ve bazı sorunları var ve fakat direk olarak sizinle görüşme yapamıyor, bazı sebeplerden dolayı. Ona sormanız gereken soruları ben cevaplayacağım. Kendisinin hayatı hakkında oldukça çok bilgiye sahibim ve sorduğunuz soruları direk ağızdan cevaplar gibi size belirteceğim” dedi.

Bir sorunum vardı , “ hasta olmayan bir hastam” ve onun müşterisi ile ikili bir diyaloga şahit olmakta idim ama hastamın kişilik bölünmesi mi yaşıyor yoksa gerçeklerden mi bahsediyor henüz keşfedememiştim.

Bölüm Şarkısı: Enigma / Seven Lives